

Arrest

nr. 350 153 van 9 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. KHAN
Borsbeeksebrug 34/1
2600 BERCHEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 4 december 2025 tot *“Weigering verlenging tijdelijk verblijf”*.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 december 2025 met referthenummer 134884.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. KHAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De feiten die de bestreden beslissing voorafgaan worden in de nota opgelijst als volgt:

“Op 16.07.2023 diende verzoekende partij een aanvraag in voor een visum lang verblijf (type D), als zelfstandige.

Op 28.07.2023 werd dit visum toegekend.

Op 05.07.2024 diende verzoekende partij een aanvraag in tot verlenging van het tijdelijk verblijf.

Op 23.07.2024 diende verzoekende partij een aanvraag in tot vernieuwing van haar beroepskaart.

Op 15.10.2024 nam de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een beslissing waarbij het tijdelijk verblijf (A-kaart) werd verlengd, zijnde tot 16.11.2025 (duur van de beroepskaart + 3 maanden).

Op 03.10.2025 nam de Dienst Economische Migratie een beslissing tot weigering tot het hernieuwen en wijzigingen van een beroepskaart. Op 03.11.2025 diende verzoekende partij tegen deze beslissing niet schorsend beroep in bij de regionale minister van Asiel en Migratie, en Maatschappelijke Integratie, belast met Grootstedenbeleid bevoegd voor tewerkstelling. Dit beroep is nog hangende”.

1.2. Op 4 december 2025 nam de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verlenging van het tijdelijk verblijf.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“[A.F.]
Geboren op [...] te Tehran
Nationaliteit: Iran
Verblijvende te [...]*

Weigering verlenging tijdelijk verblijf

Het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 16/11/2025, waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, kan niet verder verlengd worden.

REDEN:

Gelet op de artikelen 9 en 13 van de wet van 15/12/1980, en het artikel 32 van het KB van 08/10/1981.

Gelet op de bijzonder voorwaarden voor ‘verdere verlenging’ gekoppeld aan de verblijfsmachtiging van betrokkene.

Gelet op het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat de aanvraag tot verlenging van de beroepskaart van betrokkene op 03/10/2025 werd geweigerd door het bevoegde gewest.

Gelet op het feit dat uit het administratief dossier blijkt betrokkene tegen deze weigeringsbeslissing een georganiseerd bestuurlijk beroep heeft ingesteld bij de regionale minister bevoegd voor tewerkstelling, in toepassing van de artikelen 15 en 16 van het Decreet van 15/10/2021.

Overwegende dat een dergelijke beroepsprocedure géén schorsende werking heeft op regionaal niveau, in toepassing van art. 15, tweede lid van het BVR van 17/12/2021.

Overwegende dat een dergelijke bestuurlijke beroepsprocedure op regionaal niveau (zélfs indien schorsend m.b.t. de regionale regelgeving/bevoegdheden) in allé geval géén verplichting doet ontstaan in hoofdte van de gemachtigde van de minister (DVZ) om het (voorlopig) verblijf van betrokkene te machtigen/toelaten, of te gedogen, in afwachting van een beslissing van de regionale minister bevoegd voor tewerkstelling.

Overwegende dat uit de in deze beslissing aangehaalde elementen blijkt dat betrokkene niét meer voldoet aan de aan (de eventuele verlenging van) zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Aldus wordt de aanvraag tot verlenging van het tijdelijk verblijf (A-kaart) van betrokkene geweigerd.

Ik zou u willen vragen in voorkomend geval over te gaan tot de afvoering wegens verlies van verblijfsrecht overeenkomstig artikel 12, 5° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992.

Gelieve deze beslissing aan betrokkene te betekenen en aan ons terug te sturen, en hem in het bezit te stellen van een kopie van deze beslissing. Het derde exemplaar is voor uw dossier.”

2. Over de rechtspleging

De Raad verwijst naar artikel 5.12, §3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

“§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3

van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. [...]"

De verwijzingen in dit arrest naar materiële bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) betreffen bepalingen zoals ze van toepassing waren voor de publicatie van de wet van 16 juni 2026 ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie (eveneens gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), op het ogenblik dat verweerder de bestreden beslissing trof.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat een verzoeker is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet hem bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2 In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

"Verzoekster deelt mee dat zij een 'gecombineerde vergunning' heeft aangevraagd om als werknemer in België te kunnen verblijven en stelt dat het beroep werd verworpen dat ze had ingesteld tegen de beslissing tot weigering van de verlenging van haar beroepskaart als zelfstandige. De voorzitter wijst erop dat zij hiermee een nieuw spoor lijkt te bewandelen, namelijk een verblijfsmachtiging als werknemer en niet langer als zelfstandige, en vraagt verzoekster om het belang bij het beroep en de middelen van haar verzoekschrift te actualiseren, zeker in het licht van het verworpen beroep waarvan ze gewag maakt. Verzoekster gedraagt zich naar de wijsheid. Verweerder meent dat het belang bij het beroep is teloorgegaan".

3.3. Gezien de verblijfsmachtiging in het licht van de artikelen 9 en 13 van de Vreemdelingenwet werd toegekend op grond van verzoeksters beroepskaart als zelfstandige, gezien blijkens het administratief dossier (stuk 56) verweerder op 15 oktober 2024 via de betrokken gemeente aan verzoekster liet weten dat aan de verlenging van deze verblijfsmachtiging als voorwaarde onder meer werd gekoppeld dat een geldige beroepskaart zou worden overgemaakt, gezien deze kaart niet werd verlengd en verzoekster ter terechtzitting zelf aangeeft dat het beroep dat ze tegen deze beslissing had ingediend bij de regionale minister bevoegd voor tewerkstelling, ondertussen werd verworpen en gezien verzoekster thans een verblijfsmachtiging nastreeft als werknemer in het kader van een gecombineerde vergunning daar waar verweerder blijkens het voormelde stuk 56 de expliciete instructie gaf dat *"De A-kaart waarvan hij/zij houder is moet verplicht de vermelding met betrekking tot de "toegang tot de arbeidsmarkt: neen" dragen"*, is het belang bij het beroep verloren gegaan.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. EKKA